

Data publikacji: 24.03.2015

Autor: Ewa Borowicz

Badam, doświadczam, eksperymentuję

Scenariusz spotkania klubowiczów KMO z PM nr 5 i PM nr 8 w Chełmie.

Temat: Badam, doświadczam, eksperymentuję.

Cele ogólne:

- Integrowanie klubowiczów KMO z innych przedszkoli.
- Rozwijanie umiejętności logicznego myślenia oraz wnioskowania w oparciu o przeprowadzone eksperymenty, doświadczenia i zabawy badawcze.
- Nabywanie umiejętności obserwowania, wywoływania zaciekawienia różnymi zjawiskami.

Cele operacyjne: dziecko

1. aktywnie uczestniczy w różnorodnych eksperymentach i doświadczeniach,
2. wyciągnie wnioski z przeprowadzonych zabaw badawczych i przedstawi je kolegom,
3. odczuje radość i zadowolenie z przeprowadzonych samodzielnie,
4. i w grupie obserwacji i eksperymentów,
5. rozumie potrzebę cierpliwego oczekiwania na rezultaty działań,
6. podejmuje próby samodzielnego wykonania doświadczeń,
7. przestrzega wcześniej ustalonych zasad postępowania.

Metody:

- słowna: rozmowa, wyjaśnienie
- poszukująca: samodzielne doświadczenia, zadania otwarte
- oglądowa: pokaz doświadczenia

- praktycznego działania

Formy:

- praca z całą grupą
- praca w zespołach
- praca indywidualna

Środki dydaktyczne: monety, woda, słomki, pipety, pieluchy, nożyczki, witamina C, woda utleniona, jodyna, pielucha tetrowa, magnezy, kubeczki plastikowe, szpilki, waciki kosmetyczne, patyczki kosmetyczne, kartki, sznurek, spinacz, chusteczka, miska.

Przebieg spotkania

1. Powitanie Klubowiczów z Klubu „Pchełki” okrzykiem:
*„Mali Odkrywcy witają Was,
naszą zabawę rozpocząć czas.
Dzisiaj doświadczać, poznawać będziemy,
bo prawa nauki odkryć chcemy.”*
2. Prowadząca przedstawia dzieci z klubu „Mali Odkrywcy” i prosi gości z klubu „Pchełki” o przedstawienie się. Następnie wyjaśnia cel spotkania i przypomina zasady bezpieczeństwa niezbędne podczas przeprowadzania eksperymentów.
3. Zaproszenie gości do udziału w prezentacjach poszczególnych doświadczeń prowadzonych przez klubowiczów z KMO „Mali Odkrywcy”. Następnie zachęcanie do samodzielnych prób przeprowadzenia tych doświadczeń przez zaproszonych gości.
4. Zaproszenie gości na słodki poczęstunek, który będzie okazją do podzielenia się wrażeniami ze wspólnego eksperymentowania.
5. Podziękowanie za zabawę oraz postawę godną prawdziwego badacza i pożegnanie zaproszonych gości.

Proponowane doświadczenia

„Magiczna galaretka”

Pomoce: kilka pieluch, kartka papieru, kubeczki plastikowe, woda, chusteczka, pielucha tetrowa, miska

PRZEBIEG: Prowadzący eksperyment pokazuje różnicę między chłonnością pieluch tetrowych i jednorazowych. Następnie rozcina pieluchę jednorazową nad kolorową kartką. Oddziela proszek ze środka pieluchy od pozostałych części (papierowej, materiałowej i waty). Proszek przesypuje do kubka i dodaje do niego porcjami określone ilości wody (np. po 5 lub 10 ml). Po dodaniu każdej porcji należy odczekać chwilę i sprawdzić kawałkiem chusteczki lub ręcznika papierowego, czy proszek jest mokry. Z drobnego proszku, który pochłona całą wprowadzoną wodę powstaje „magiczna galaretka”.

„Wodne monety”

Pomoce: monety o różnej średnicy, zakraplacz (np. słomka), woda

PRZEBIEG: Monety układamy od najmniejszej do największej. Następnie należy ostrożnie umieścić na monecie kroplę wody. Jeśli woda nie spływa, jeszcze jedną kroplę. Czynność powtarzamy aż do momentu, kiedy więcej wody nie zmieści się na monecie. Liczymy krople! Ile wody zmieści się na poszczególnych monetach? Poszczególne krople „trzymają się siebie” i nie spływają z monet. Kohezja to siły przyciągania między cząsteczkami.

(w naszym przypadku wody). Cząsteczki wody oddziałują na siebie, przyciągając się, dlatego woda nie wylewa się lecz tworzy wybrzuszenie nad krawędzią monet.

„Magiczne pismo”

Pomoce: kartka papieru, patyczki kosmetyczne, waciki kosmetyczne, jodyna, witamina C (najlepiej w tabletkach musujących), woda utleniona, woda

PRZEBIEG: Należy przygotować roztwór witaminy C, rozpuszczając w połowie szklanki wody jedną tabletkę witaminy C. Do innego naczynia wprowadzamy kilkanaście kropel jodyny. Dodajemy do niej tyle kropel roztworu witaminy C, aż nastąpi odbarwienia jodyny. Powstałą mieszaninę używamy do sporządzenia

niewidzialnego napisu – zanurzamy w niej delikatnie patyczek kosmetyczny, a następnie piszemy lub rysujemy coś na zwykłej kartce papieru. Suszymy kartkę. W celu uwidocznienia napisu, zwilżamy wodą utlenioną wacik kosmetyczny i przecieramy nim kartkę. Powstaje „magiczny obrazek”.

„Kubkofon”

Pomoce: Plastikowe kubki, duży spinacz, sznurek

PRZEBIEG: Na środku den dwóch kubków robimy dziurki spinaczem. Przez dziurki przewlekamy sznurek i wiążemy go w środku kubków. Prosimy, aby chętna osoba trzymała jeden z kubków przy uchu. Napinamy sznurek i mówimy coś do drugiego kubka. Powtarzamy doświadczenie z nienaprzężonym sznurkiem. Nasze fale głosowe są przenoszone za pomocą drgań naprężonego sznurka od jednego do drugiego kubeczka. Dzięki temu słyszymy się rozmawiając przez kubkofon.

„Zgubiony przedmiot”

Pomoce: kubek plastikowy, woda, szpilka, magnes

PRZEBIEG: Jak wyjąć szpilkę ze szklanki z wodą bez dotykania igły i wody?

Przykładamy magnes do ścianki kubka i wyciągamy zgubiony przedmiot bez dotykania go dzięki przyciąganiu magnesu.

Wniosek: Magnes przyciąga metalowe przedmioty, które razem z nim się poruszają wychodząc nawet ponad powierzchnię wody. Siła przyciągania magnesu działa także przez plastik i wodę.

Poniżej fotogaleria z przebiegu spotkania

Opracowała Ewa Borowicz

[Powrót do poprzedniej strony](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)